

Дзяржаўная ўстанова адукацыі «Навучальна-педагагічны комплекс Першамайскі дзіцячы сад – сярэдняя школа»

22 Чэрвеня
1941

3 ліпеня
1944

Рэспубліканская акцыя «Любим Беларусь, гордимся Беларусью, путешествуем по Беларуси»

Намінацыя «Нам 41-ы не забыць... Нам 45-ы славіць»

Міні-інсталяцыя «Наш край у гадзі ваеннага ліхалецця»

аг. Першамайск 2019

Няма на Беларусі такога кутка, які б не стаў месцам здзяйснення народнага подзвігу. І няма месца, дзе не шанавалі б гэтыя подзвігі.

На тэрыторыі Першамайскага сельскага савета ў верасні 1943 года з партызан 1-га і 3-га ўзводаў атрада імя Ленінскага Камсамола сфарміраваны атрад імя Катоўскага. Камандзірам атрада быў абраны Еўдакімаў Іван Романавіч - «партызан Саша». У гэтага чалавека незвычайны лёс: турма, два лагеры, тры пабегі. Ён выжыў для таго, каб змагацца...

Ивану Романовичу
ЕВДОКИМОВУ
в день 60-летия

**Уважаемый
Иван Романович!**
Славский райком КПСС, исполком районного Совета народных депутатов, производственное управление сельского хозяйства, с благодарностью отмечает Ваш добросовестный труд по укреплению экономики совхоза „Бережки“, тепло и сердечно поздравляют Вас с шестидесятилетием со дня рождения.

Вся Ваша жизнь — яркий пример служения Родине в годы Великой Отечественной войны и мирного созидательного труда.

Желаем Вам крепкого здоровья, неиссякаемой жизненной энергии и оптимизма, благополучия и счастья в семье, плодотворной общественной работы по патриотическому воспитанию молодежи.

Секретарь
Славского РЯ КПСС
Семеница (А. ПОТАЛОВ)
Начальник производственного управления сельского хозяйства
Славской районной администрации

Председатель районского совхоза
Семеница (А. БОЧАРОВА)
(А. СЕМЕНИЦ)

*Байцы партизанскага атрада – госці
школы (1974 г.)*

Агародзішча – сястра Хатыні

(знаходкі з месца трагедыі)

Пасля таго як спалілі вёску Агародзішча , фашысцкія карнікі на зваротным шляху завярнулі на лесапункт Казлішкі. Тут яны пасля сябе аставілі яшчэ 9 трупаў. Ад рук гітлераўскіх галаварэзаў загінула Таццяна Пашынская, якую фашысты насільна прымушалі працаваць на лесаўчастках.

Нарадзілася Таня 16 чэрвеня 1920 года. Пасля 8- ага класа яна паступіла ў тэхнікум лясной гаспадаркі пад Харкавам. Тут яна ўдзельнічала ў драмгуртку і танцавальным гуртку. Была вельмі актыўнай. Тэхнікум яна закончыла ў 1940 годзе. Таццяна да вайны працавала ў Парэчанскім леспрамгасе. Затым накіравалі ў горад Гродна, а з Гродна яна атрымала назначэнне на самую граніцу з Літвой і Польшчай ў Марцінконіс. Таню адразу назначылі лесатэхнікам, а затым ляснічым. І на гэта пасадзе Таня паказала сябе толькі з добрага боку. І вось прыйшлі немцы. Цэлы год маці не атрымлівала ад Тані пісем, потым сталі зрэдку прыходзіць. Спачатку Таня хавалася ў ляснікоў, затым голад пагнаў дзяўчыну на работу.

Была кухаркай ў нямецкіх пагранічнікаў, пасля даведалася, што калі будзе працаваць па спецыяльнасці, то можна будзе ўзяць перавод на работу на Украіну... Не усе пісьмы дайшлі, не ўсе захаваліся.

Больш года вучні нашай школы падтрымлівалі сувязь з Марыяй Сцяпанаўнай Пашынскай , з прыёмнай маці Тані. Марыя Сцяпанаўна Пашынская прыслала ў музей сшытка з перапісанымі Танінымі пісьмамі, сшытак з лекцыямі па лясных машынах, фотаздымак сям'і.

Няхай жа будзе нязгаснай памяць людская аб тых далёкіх гадах , аб неўміручых подзвігах нашага беларускага народу з ворагам, каб наша сённяшняе жыццё было самым светлым, самым шчаслівым і багатым.

